

MUSIIKKIA JA OIVALLUKSIA

Matka muusikkoidentiteetin ytimeen

Pop/jazzmusiikin koulutusohjelma
Pedagogin suuntautumisvaihtoehto
Opinnäytetyö
14.12.2010

Kalle Ylitalo

TIIVISTELMÄSIVU

Koulutusohjelma Pop/jazzmusiikin koulutusohjelma		Suuntautumisvaihtoehto Pop/jazz –musiikkipedagogin suuntautumis- vaihtoehto
Tekijä Ylitalo Kalle		
Työn nimi MUSIIKKIA JA OIVALLUKSIA – matka muusikkoidentiteetin ytimeen		
Työn ohjaaja/ohjaajat Jukka Väisänen & Jakke Leivo		
Työn laji Opinnäytetyö	Aika Marraskuu 2010	Numeroidut sivut + liitteiden sivut 28 + 1
<p>Opinnäytetyöni ensisijainen päämäärä oli tutkia muusikkoidentiteettini kehitystä. Halusin myös tarjota lukijalle mallin tällaisesta tutkimuksesta.</p> <p>Tutkin muusikkoidentiteettiäni kolmesta eri näkökulmasta. Ensin tarkastelin sukhistoriaani nähdäkseni esiintyykö musikaalisuutta suvussani. Seuraavaksi tutkin musiikillista taustaani jakaen sen kolmeen jaksoon: lapsuuteen, nuoruuteen ja varhaisaikuisuuteen. Analysoin myös musiikillisen historiani vaikutusta muusikkoidentiteettini kehitykseen. Kolmanneksi syvennyin tarkastelemaan musiikillisen kehitykseni tärkeimpiä hetkiä ja oivalluksia. Tämä kappale koostuu pääosin näiden oivallusten pohdinnasta ja analyysistä.</p> <p>Tutkin musiikillista taustaani keskustelemalla omasta ja sukuni historiasta sukulaisteni ja entisten opettajieni kanssa. Kuuntelin myös vanhoja äänitteitä saadakseni muuttumattoman käsityksen musiikillisesta taustastani. Lisäksi vertailin oman muusikkoidentiteettini kehitystä Eriksonin kehityspsykologisen teorian mukaisiin kehitysvaiheisiin.</p> <p>Tutkimukseni jälkeen huomasin selvän yhteyden musiikillisen taustani ja muusikkoidentiteettini välillä. Huomasin esimerkiksi kuinka hyvin varhaiset kokemukseni musiikin parissa ovat vaikuttaneet suuresti sävelkieleeni säveltäjänä. Pohdiskeltuani musiikillisen historiani tärkeimpiä oivalluksia, ymmärsin kuinka ne ovat vaikuttaneet koko ajatteluprosessiini, sen sijaan että olisivat tarjonneet vain uusia tiedonmurusia.</p> <p>Koko työ johti aikaisempaa parempaan itsetuntemukseen sekä musiikillisen taustani ja nykyisen muusikkoidentiteettini yhteyden parempaan ymmärrykseen. Tämä auttaa minua kehittämään muusikkouttani avoimin mielin ja terveellä asenteella. Toivon, että tutkimukseni innostaa lukijaa tarkastelemaan oman muusikkoidentiteettinsä kehitystä.</p>		
Teos/Esitys/Produktio CD-levy, johon olen äänittänyt otteita eri yhtyeideni toiminnasta.		
Säilytyspaikka Metropolian kulttuurialan kirjastopalvelut, Aralis -kirjastokeskus		
Avainsanat Eriksonin teoria, kasvutarina, muusikkoidentiteetti, oivallus		

Degree Programme in Department of Pop/Jazz Music		Specialisation Music Education
Author Kalle Ylitalo		
Title MUSIC AND INSIGHTS – a Journey to the Core of Musical Identity		
Tutor(s) Jukka Väisänen M.Mus. / Jakke Leivo Senior Lecturer		
Type of Work Bachelor's Thesis	Date November 2010	Number of pages + appendices 28+ 1
<p>The primary aim of my thesis was to study the evolution of my musical identity. I also wanted to offer the reader a model for this type of biographical case studies.</p> <p>I studied my musical identity from three different perspectives. First I examined my family history to see if musicality runs in my family. Secondly I viewed my musical background dividing it into three periods; childhood, adolescence and early adulthood. I also analysed the effect of my musical history on my musical identity. Thirdly I scrutinized the most important moments and insights that I have had during my musical development. The third chapter consists mostly of analysis and discussion of these insights.</p> <p>I studied my musical background by discussing my personal history and the history of my family with my relatives and former teachers. I also listened to old tapes and CDs to get a view of my musical past. Furthermore I used Erikson's Theory of Psychosocial Development to compare the evolution of my musical identity with the psychosocial stages described by Erikson.</p> <p>After my study I saw a clear correlation between my musical past and my current musical identity. I saw, for example, how my earliest experiences with music have had a great influence on my tonal language as a composer. Contemplating on the most important insights during my musical history helped me to realize how they have shaped my entire way of musical thinking instead of just giving me new crumbs of information.</p> <p>The whole study led to deeper self-knowledge and a better understanding of the link between my musical past and present, which makes it easier to develop my musicianship further with an open mind and a healthy attitude. I hope that my study will inspire the readers to take a look at the development of their musical identity.</p>		
Work / Performance / Project A CD recording with a selection of my work with various bands		
Place of Storage Metropolia University of Applied Sciences /Metropolia Resource Library for Arts and Culture, Aralis Library and Information Centre		
Keywords Erikson's theory, growth story, insight, musical identity,		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
1.1	TYÖN TOTEUTUKSESTA	1
1.2	MENETELMIÄ.....	2
2	SUKUHISTORIA.....	5
2.1	OMAT GEENIT	5
3	VARHAISET VUODET	7
3.1	TUTKIMUSMENETELMIÄ VARHAISIA VUOSIA VARTEN	7
3.2	MUSIIKILLINEN LAPSUUS	8
4	NUORUUS JA BASSO.....	10
4.1	TUTKIMUSMENETELMIÄ NUORUUSAIKAA VARTEN	10
4.2	VAIHTO BASSOON	10
4.3	TEINIVUODET JA MUSIIKKI	11
4.4	NUORUUDEN LOPPU	12
5	TOTINEN MUSIIKINOPISKELU	15
5.1	TUTKIMUSMENETELMIÄ VARHAISAIKUISUUDEN TARKASTELUA VARTEN	15
5.2	KOHTI AMMATTIA.....	15
6	IHMISIÄ JA OIVALLUKSIA	20
6.1	OMAN POLUN KULKEMINEN.....	21
6.2	AVOIN MIELI	21
6.3	TASAPAINON TAVOITTELUA	22
6.4	VIRTAA LAVALTA	23
6.5	RIITTÄMÄTTÖMYDESTÄ INSPIRAATIOON	24
7	YHTEENVETOA.....	25
7.1	HISTORIAN PYÖRTEISSÄ.....	25
7.2	OIVALLUSTEN JÄLJET	26
7.3	MINÄ MUSIIKINTEKIJÄNÄ.....	27
	LÄHTEET.....	28
	LIITTEET	1

1 JOHDANTO

Tavoitteena opinnäytetyössäni minulla on *tutkia oman muusikkoidentiteettini kehitystä lapsuusajasta tähän päivään ja tarjota samalla lukijalle malli, jota voi soveltaa oman muusikkoidentiteettinsä tutkiskeluun*. Koen musiikillisen historiani tärkeäksi tutkimuskohteeksi, sillä uskon tutkimuksen johtavan muusikkoidentiteettini vahvistumiseen ja parempaan itsetuntemukseen. Opinnäytetyö mahdollisti omien musiikillisten vaikutteiden laajamittaisen ja syvällisen pohdiskelun, mihin ei normaalisti arjen askareiden lomassa jää aikaa.

Käytän työssäni termejä kuten *muusikkoidentiteetti* ja *musiikilliset vaikutteet*. *Muusikkoidentiteetillä* tarkoitan ihmisen käsitystä itsestään muusikkona. *Musiikilliset vaikutteet* ovat muokanneet muusikkoidentiteettiäni ja ne voivat olla myös musiikin ulkopuolisia vaikutteita. Olennaista on, että ne ovat muuttaneet musiikillista ajatteluani suuntaan tai toiseen. Haen yhtymäkohtia oman muusikkoidentiteettini kehityksen ja *Eriksonin teorian* mukaisen ihmisen identiteetin kehityksen välillä. *Eriksonin teoria* on psykologinen ihmisen psyykkiseen kehitykseen liittyvä teoria, jonka mukaan ihminen käy elämänsä aikana läpi erilaisia kriisejä, joiden selvittäminen muokkaa hänen psyykkistä kehitystään. (Vilkkö-Riihelä 1999, 254-256.)

1.1 TYÖN TOTEUTUKSESTA

Olen valinnut tutkimukselle kolme näkökulmaa:

- Sukuhistoriallinen näkökulma. Kerron lyhyesti musikaalisuuden perinnöllisyyden tutkimuksesta ja tutkin onko suvussani ollut paljon muusikoita.
- Historiallinen näkökulma. Listaan eri aikakausina saamiani musiikillisia vaikutteita, eli millaiselle musiikille olen altistunut ja millä tavoin. Lisäksi käsittelen eri kasvuvaiheille tyypillisiä kehityksen vaiheita ja arvioin millä tavoin saamani musiikilliset vaikutteet näkyvät muusikkoidentiteetissäni.
- Yksittäisten oivallusten näkökulma. Käsittelen suurimpia yksittäisiä hetkiä ja oivalluksia, jotka ovat vaikuttaneet kehittymiseeni muusikkona.

Sukuhistoriallisen ja historiallisen näkökulman avulla pyrin luomaan selkeää yleiskuvaa omasta musiikillisesta menneisyydestäni. Yksittäisten oivallusten kautta taas pureudun tarkemmin suurimpiin muusikkoidentiteettiini vaikuttaneisiin asioihin.

1.2 MENETELMIÄ

Opinnäytetyöni on tapaustutkimus, jossa olen itse ainoana tutkittavana kohteena. Työni tekstin sävy onkin hyvin kertova, eli tutkimus perustuu hyvin pitkälti itselleni tapahtuneisiin asioihin ja siihen kuinka olen kokenut kyseiset tapahtumat. Pysin tarkastelemaan etenkin kirjoitushetkestä paljon aikaisemmin tapahtuneita asioita myös niin ulkopuolisesta näkökulmasta kuin mahdollista.

Kuljetan oman muusikkoidentiteettini kehitysvaiheiden mukana Erik H. Eriksonin kehittämää kehityspsykologista teoriaa. Eriksonin mukaan ihmisen psyykinen kehitys muotoutuu kriisien selvittämisen ja läpikäymisen kautta. Onnistumiset ja epäonnistumiset kyseisissä kriiseissä muokkaavat ihmisen psyykkistä kehitystä teorian mukaan merkittäväällä tavalla ja heijastuvat myös myöhempään elämänvaiheisiin. Eriksonin teoria käsittää koko ihmisen elämänkaaren ja siihen kuuluu kahdeksan eri vaihetta.

- Perusluottamuksen ja epäluottamuksen kriisi tapahtuu jo ensimmäisen ikävuoden aikana. Jos lapsi pystyy luottamaan muihin ja hänen tarpeensa tyydytetään, pystyy hän myös luottamaan itseensä.
- Itsenäisyyden, häpeän ja epäilyn kriisi sijoittuu yhden ja kolmen ikävuoden välille. Tällöin lapsi ottaa itsenäisyytensä ensiaskeleet. Vanhempien epäluottamus saattaa aiheuttaa lapselle riittämättömyyden tunteita. Toisaalta vanhempien välinpitämättömyys voi saada lapsen epäilemään omia kykyjään.
- Leikki-ikä (3-5 v.) aloitteellisuus- ja syyllisyyskriisin aikana lapsen moraalitaju alkaa kehittyä. Kiellot ja rajoitukset ovat tällöin olennaisessa asemassa. Tällöin lapsen yliminä alkaa kehittyä. Yliminä tarkoittaa ihmisen kykyä säädellä toimintaansa ja mielihalujensa toteuttamista. Liian ankara yliminä voi johtaa syyllisyydentuntoon, kun taas joustava yliminä mahdollistaa aloitekyvyn syntymisen.
- Ahkeruuden ja alemmuuden kriisin aikana (6-12 v.) lapsi kysyy omaa arvoaan. Onnistumiset johtavat motivaatioon kun taas epäonnistumiset voivat johtaa

alemmuuden tunteisiin. Lapsi alkaa myös itsenäistyä ja tulla toimeen omillaan. Liika vaativuus tässä vaiheessa voi aiheuttaa lapselle suorituspainetta.

- Nuoruusiän kriisiin liittyy identiteetin etsiminen. Nuori alkaa etsiä paikkaansa yhteiskunnassa. Vakaa kaveripiiri ja koulutus- ja ammatinuran valinta auttavat nuorta saavuttamaan identiteettinsä. Huonojen kokemusten myötä saattaa seurata roolien hajaannusta.
- Varhaisaikuisuuden läheisyyden ja erillisyyden kriisissä ovat olennaisessa osassa ihmissuhteet. Parisuhde ja läheiset ystävät ovat tärkeitä tässä vaiheessa. Kriisi syntyykin halusta olla itsenäinen ja samaan aikaan riippuvainen toisesta ihmisestä. Ongelmat aikaisemmissa kriiseissä saattavat heijastua tähän vaiheeseen. Kriisin onnistunut selvittäminen johtaa rakkauden ja yhteenkuuluvuuden ymmärtämiseen.
- Aikuisuuden kriisin keskeiset käsitteet ovat luovuus ja lamaantuminen. Ihmisen persoonallisuus kehittyy ja uudistuu, joten tuntuu tärkeältä luoda jotain uutta, oli se sitten jälkikasvuja tai jotain taiteellisesti tai yhteiskunnallisesti merkittävää. Huomattavaa on, että lamaantuminen voi seurata myös ihmisen ulkopuolisista syistä, kuten työttömyydestä. Onnistunut kriisin selvittäminen johtaa kaiken kattavaan huolenpidon kykyyn.
- Vanhuuden eheyden ja epätoivon kriisin yksi suurimmista ja vaikeimmista haasteista on hyväksyä eletty elämän. Myös fyysisen kunnon ja terveydentilan huononemisen hyväksyminen vaatii voimia. Muita vanhuuden kehityshaasteita ovat sopeutuminen yksinoloon, elämän rajallisuuden hyväksyminen ja kuoleman kohtaaminen. Yksilön minän eheyden pohjalta voi syntyä viisauden voima, joka Eriksonin mukaan tarkoittaa kiinnostuneisuutta ja avoimuutta elämää kohtaan, kun taas epätoivo voi seurata, jos ihminen ei kykene käsittelemään vanhuuden haasteita.

Eriksonin teoriaa on kritisoitu, sillä sitä on vaikea osoittaa tieteellisesti oikeaksi tai vääräksi. Lisäksi on vaikeaa arvioida haluaako jokainen ihminen saada jotain yhteiskunnallisesti tärkeää aikaan vai voiko ihminen olla onnellinen tekemättä mitään. Ihmisen kapinointia yleisiä normeja vastaan ei teoriassa ole otettu huomioon. Ikärajojen asettaminen on myös haastavaa, sillä usein ihmiset kehittyvät hyvin eri tavalla eri elämänvaiheissa. (Vilkko-Riihelä 1999, 254-256.)

Sukuhistoria-kappaleessa esittelen erään musikaalisuuden perinnöllisyyteen liittyvän tutkimuksen. Pyrin näin osoittamaan, että geneillä on tietty vaikutus ainakin musiikin hahmottamiseen. Lisäksi tutkin omaa musiikillista perimääni haastattelujen avulla.

Kun lähtee tarkastelemaan omaa musiikintekijän identiteettiään, on mielestäni tärkeää muistella ja selvittää omaa musiikillista historiaansa. 27-vuotiaankin historiaan mahtuu jo melko paljon tapahtumia, joten lienee selkeintä jakaa se muutamaan eri mittaiseen kauteen. Jaoin oman musiikillisen historiani kolmeen osaan:

- Lapsuusaikaan, josta en muista juuri mitään.
- Nuoruusaikaan, joka käsittää ylä-asteen, lukion ja armeijan.
- Lähihistoriaan, joka kattaa Helsinkiin muuttoni jälkeisen ajan, eli seitsemän ja puoli vuotta.

Tutkin historiaani keskustelujen, oman muistelun ja opintokirjojen avulla. Lukijan kannalta mielekkäältä tuntui lisätä analyysi-osio kunkin aikakauden yhteyteen, eikä erilliseksi pääluvuksi.

Oivalluksista kertovassa kappaleessa syvennyn kertomaan yksittäisten tärkeimpien hetkien vaikutusta muusikkoidentiteettini kehittymiseen. Tämän osion tärkein työtapa on pohdiskelu ja minulle musiikillisesti tärkeiden oivallusten vaikutusten syvälinen analyysi.

Työni liitteenä on CD-levy, jolle olen äänittänyt muutamia esimerkkejä musiikillisesta toiminnastani eri aikoina.

2 SUKUHISTORIA

Geenit eli perintötekijät vaikuttavat kaikkien eliöiden ulkoasuun ja ominaisuuksiin. Ne luovat perustan, jota ympäristön vaikutteet lähtevät muokkaamaan. Ennenkuin tarkastellaan kasvuympäristön vaikutusta muusikkoidentiteetin rakentumiseen, lienee siis paikallaan tarkastella hieman sukuhistoriaa.

Musikaalisuuden perinnöllisyyttä on tutkittu useissa tutkimuksissa, joista esimerkkinä esittelen amerikkalais-suomalaisen työryhmän tuotoksia. Kyseinen tutkimus toteutettiin tutkimalla 15 suomalaista sukua (yhteensä 234 perheenjäsentä) erilaisin musiikin hahmottamiseen, sävelkorvan tarkkuuteen ja rytmitajuun liityvin testein. Tutkimuksesta selvisi, että useat yhdessä toimivat geenit luovat ihmiselle valmiuksia musiikin omaksumiseen. Etenkin hyvä musiikillinen hahmotuskyky saatiin linkitettyä hyvin vahvasti kromosomiin 4q22. (Pulli 2008, 2.) Tämän ja muiden samankaltaisten tutkimusten pohjalta vaikuttaa siltä, että sukutausta vaikuttaa pohjaan, jolle lapsuuden musiikkikokemukset lähtevät rakentumaan. Tutkittaessa omaa muusikkoidentiteettiä on siis perusteltua tarkastella sukuhistoriaa musikaalisuuden näkökulmasta.

2.1 OMAT GEENIT

Tutkin omaa musiikillista sukuhistoriaani keskustelemalla molempien isoäitieni kanssa. Isäni puolella kuoroharrastus on ollut iso osa musiikillista toimintaa. Isäni isoisä on ollut aktiivinen kuorolaulaja ja samoin molemmat isovanhempani. Myös isäni sisaruksissa ja serkuissani on löytynyt innostusta kuorotoimintaan ja laulamiseen ylipäätään. Äitini isovanhemmat eivät ole olleet lainkaan musikaalisia, mutta isoisäni on omannut isoäitini kertoman mukaan hyvän nuottikorvan ja erinomaisen lauluäänen. Hän ei ole kuitenkaan pyrkinyt musiikin alalle, vaikka häntä on pyydettykin mukaan esimerkiksi kuoroihin. Äitini ja hänen siskonsa ovat ilmeisesti perineet isoisän musikaalisuuden. Molemmat ovat hyvin musikaalisia ja ovat harrastaneet musiikkia pienestä pitäen. Äitini toimii edelleen viulunsoiton opettajana Ylä-Savon musiikkiopistossa.

Sekä isäni että äitini puolen suvuissa on siis esiintynyt musiikillista toimintaa. Varsinaista musikaalisuuden ilmenemistä on kuitenkin hankala arvioida, sillä minulla ei ole käytettävissäni musikaalisuutta mittaavia testejä. Lisäksi äitini on ainoa ammattimuusikko

sukuni lähihistoriassa. Isäni puolen suvussa vaikuttaisi kuitenkin löytyneen kiinnostusta nimenomaan laulamista kohtaan. Äitini puolelta isoisäni ja tietysti äitini vaikuttaisivat selkeimmiltä musiikkiperimän lähteiltä. Isäni ja veljeni eivät harrasta musiikkia, vaikka ovatkin molemmat musiikin ystäviä.

3 VARHAISET VUODET

Useiden psykologisten teorioiden mukaan lapsuusaika vaikuttaa ihmisen kasvuun ja käytökseen huomattavalla tavalla. Eriksonin teorian mukaan ihmisen itseluottamuksen perusta kehittyy jo ensimmäisen elinvuoden aikana. Toisena vuonna lapsi kokeilee jo itsenäisyytensä rajoja. Moraalitaju taas alkaa kehittyä Eriksonin mukaan kolmen vuoden iässä. Omanarvontunto taas alkaa kehittyä ala-asteikäisenä koettujen onnistumisten ja epäonnistumisten pohjalta. (Vilkko-Riihelä 1999, 254-255.) Lapsuusaikana siis luodaan perusta, jonka päälle ihmisen persoona elämänkokemuksen myötä alkaa rakentumaan. Tämän vuoksi on mielestäni merkittävää tarkastella lapsuusaikaa myös musiikillisen kehityksen näkökulmasta, kun tutkitaan yksilön muusikon identiteettiä. Tärkeimpiä kysymyksiä, joita lapsuusaikanani musiikillisiin vaikutteisiin liittyen pohdin ovat:

- Millaiselle musiikille olen lapsena altistunut?
- Ketkä ovat olleet merkittävimmät vaikuttajat lapsuuteni musiikillisessa elämässä?
- Kuinka suurta osaa musiikki on lapsuudessani näytellyt?
- Kuinka vahvasti varhaiset kokemukset musiikin parissa näkyvät omassa muusikkoidentiteetissäni nyt?

3.1 TUTKIMUSMENETELMIÄ VARHAISIA VUOSIA VARTEN

Lapsuusaika on kiehtova tutkimuskohde, sillä siltä ajalta aikuisen ihmisen omat muistikuvat ovat hyvin hämäriä. On siis turvaututtava lähes kokonaan ulkopuolisiin tietolähteisiin. Tähän tarkoitukseen soveltuvat mainiosti seuraavat keinot:

1. vanhat esiintymisvideot ja äänitteet
2. keskustelut tai haastattelut vanhempien ja muiden lapsuusajan kasvattajien kanssa
3. kirjallinen materiaali, kuten opintokirjat, päiväkirjat ja todistukset.

Esiintymisvideot ja äänitteet ovat siinä mielessä erinomainen tietolähde, että niiden informaatio on objektiivista ja tulkintaan vaikuttaa ainoastaan tutkijan oma näkemys. Myös kirjallinen materiaali todistusten ja opintokirjojen muodossa tarjoaa usein hyvin objektiivista tietoa. Huono puoli näissä on usein sanallisen arvioinnin ja informaation

vähäisyys. Todistuksissa ja opintokirjoissa, kuten oppilaitoksissa yleensäkin, käytetään usein numeroarviointia, mikä kertoo hyvin vähän siitä mitä tuona aikana on todella tapahtunut. Keskustelut vanhempien ja muiden kasvattajien kanssa saattavat antaa vääristynyttä tietoa, sillä haastateltavien muistot saattavat olla värittyneitä henkilökohtaisten tuntemusten ja menneisyyden muiden tapahtumien johdosta. Päiväkirjat taas tarjoavat näkemystä tutkittavan omista mielenliikkeistä ja tuntemuksista lapsuusajalta. Vaikka haastattelut ja päiväkirjat eivät tarjoakaan yhtä tarkkaa tietoa kuin esiintymistallenteet ja kirjalliset materiaalit, niistä voi kuitenkin saada tietoa ja ymmärrystä lapsuusajan tuntemuksista ja kokemuksista, mitä objektiivisempien tietolähteiden kautta on mahdotonta saavuttaa.

3.2 MUSIIKILLINEN LAPSUUS

Olen tutkinut omaa varhaista musiikillista kokemusmaailmaani pääasiassa keskustelemalla äitini ja ensimmäisen pianonsoiton opettajani kanssa. Lisäksi olen tutkinut vanhoja opintokirjojani. Ikävä kyllä lapsuusajalta en löytänyt esiintymistallenteita.

Keskustelussa äitini kanssa pyrin selvittämään millaiselle musiikille olen altistunut hyvin varhaisessa iässä. Äitini opettaa viulunsoittoa Ylä-Savon musiikkiopistossa ja klassinen musiikki on ollut vahvasti läsnä myös kotioloissa. Hän on työskennellyt raskausaikanaan, joten klassinen musiikki ja viulu instrumenttina on tullut tutuksi jo kohdussa. Äitini kertoman mukaan olin tänä aikana alkanut potkimaan kuullessani epävireistä soittoa. Koko lapsuuden ajan äitini on laulanut minulle ja isoveljelleni kansanlauluja. Monet kansanomaiset melodiat, kuten kappaleessa ”Kettu itki poikiansa” olivat liikuttaneet minut pienenä kyyneliin saakka. Tämä oli minulle hyvin merkittävä tieto, sillä koen edelleen kansanlaulut ja niitä muistuttavat melodiat hyvin vahvasti. Keskustelusta kävi ilmi myös, että olen lapsuusaikanani pitänyt varsinkin kansallisromanttisista klassisista säveltäjistä, ja Dvorákin h-molli-sellokonsertto oli ollut erityinen suosikkini.

Musiikin opiskelu alkoi kohdallani kolmannella luokalla, jolloin siirryin Iisalmen Keskustan koulun musiikkiluokalle. Aloitin myös klassisen pianon opinnot Ylä-Savon Musiikkiopistossa samaan aikaan. Koulussa soitin pianoa ja perkussioita, ja kaikki lauloivat. Soitimme pääasiassa popmusiikkia ja lastenlauluja, mutta esitimme myös blues- ja jazzkappaleita toisinaan. Ala-asteella aloin myös käydä musiikkiopiston järjestämässä kevyen musiikin ryhmissä. Näitä olivat Brazilians ja Blues Boys, jotka nimiensä mukaisesti soittivat brasilialaista musiikkia ja bluesia. Soitin myös näissä ryhmissä pianoa ja perkussioita.

Jatkoin kevyen musiikin ryhmissä käyntiä yläasteelle saakka. Koulusta ja näistä ryhmistä sain ensikosketukseni rytmimusiikkiin.

Tiina Norvapalo oli ensimmäinen pianonsoiton opettajani. Otin häneen yhteyttä, sillä pidin tärkeänä kuulla piano-opintojeni alkuvaiheesta. Keskustelussa kävi ilmi, että olin ollut hyvin eläytyväinen oppilas ja olin kuunnellut tarkoin opettajan neuvoja. Olin mieltynyt kauniisiin kappaleisiin, joissa sai käyttää paljon pedaalia. Keskustelut äitini kanssa vahvistavat käsitystä musiikkiin vahvasti eläytyvästä lapsesta, sillä äitini mukaan Esikko-kappaleen harjoittelua varten olin pyytänyt äitiäni ostamaan pianon päälle esikko-kasvin.

Analyyssiosio:

- Merkittävin yksittäinen asia, joka minulle lapsuusajaltani selvisi, oli se, että äitini on laulanut minulle ja veljelleni kansanlauluja ollessamme hyvin pieniä. Tämä selittää paljon asioita, sillä olen viime vuosina innostunut hyvin paljon musiikista, jossa on paljon vaikutteita suomalaisesta kansanmusiikista. Innostukseni on vaikuttanut huomattavasti siihen, millaisiin yhtyeisiin olen päätenyt soittamaan ja millaisia sävellyksiä nykyään teen. Kerron näistä yhtyeistä ja sävellyksistä lisää varhaisaikuisuuden osiossa 2.3. En ole aikaisemmin osannut selittää ihastustani kansanmusiikkiin, sillä luulin, ettei minulla ole lainkaan kokemusta kyseisestä musiikkityylistä.
- Musiikkiluokka ja musiikkiopiston rytmimusiikin ryhmät ovat epäilemättä tarjonneet pohjaa myöhemmälle uralleni pop- ja jazzmusiikin parissa. Uskon, että ilman näitä kokemuksia siirtymä klassisen musiikin opiskelusta kevyen musiikin puolelle olisi ollut paljon vaikeampi. Tästä siirtymästä kerron lisää nuoruusvuosistani kertovassa osiossa 2.2.
- Uskon, että klassinen musiikki ja pianonsoitto ovat jättäneet minuun jälkensä tietynlaisen melodiantajun muodossa. Koen edelleen miettiväni bassoa soittaessani enemmän äänten melodisia kuin rytmisiä liikkeitä, mikä on rytmimuusikolle harvinainen ominaisuus.
- Sain arvokasta esiintymiskokemusta musiikkiopiston ja koulun tilaisuuksista. En tosin kokenut esiintymistä ja soittamista vielä tässä vaiheessa muuksi kuin harrastukseksi, vaikka toki jännitin esiintymistä hurjasti.

4 NUORUUS JA BASSO

Eriksonin teorian mukaan nuoruusaikana ihminen pyrkii selventämään omaa identiteettiään. Tulevaisuuden uran pohdiskelu ja ystäväpiirien tuki ja pysyvyys auttavat tässä tehtävässä. (Vilkko-Riihelä 1999, 255.) Ihminen etsii siis paikkaansa yhteiskunnassa. Harrastukset, kuten liikunta ja musiikki tarjoavat nuorelle usein väylän identiteetin rakentamiseen ja tutkiskeluun. Omalla kohdallani musiikki on ollut identiteettini rakentumista tukeva tekijä nuoruusiässä. Tässä osiossa pohdin seuraavia kysymyksiä:

- Muuttuiko suhtautumiseni musiikkiin verrattuna lapsuusaikaan? Miten?
- Millaista musiikkia kuuntelin?
- Millaista roolia musiikki elämässäni nuoruusaikana näytteli?

4.1 TUTKIMUSMENETELMIÄ NUORUUSAIKAA VARTEN

Nuoruusaikaa tarkasteltaessa toimivat samat menetelmät kuin lapsuusaikaa tutkittaessa. Tältä ajalta ihmisellä alkaa olla enemmän omia muistoja, joten omaa nuoruutta tutkittaessa ei tarvitse tukeutua ulkopuolisiin tietolähteisiin yhtä vahvasti kuin lapsuusajan kohdalla. Lisäksi useimmilla muusikoilla alkaa olla tältä ajalta enemmän äänitteitä ja nauhoituksia kuin lapsuusajalta. Tällöin on helpompi muodostaa väritymätön kuva soiton laadusta ja kehityksestä.

4.2 VAIHTO BASSOON

Tutkin omia nuoruusvuosiani hyvin pitkälti samoilla metodeilla kuin lapsuusvuosiakin. Keskustelin vanhojen soittotovereitteni sekä yläasteen musiikinopettajani Susanna Alajuuman kanssa. Lisäksi kuuntelin ja analysoin vanhoja demonauhoja tältä ajalta.

Yläasteelle siirtyessäni pianonsoitto kiinnosti minua koko ajan vähemmän. Tuntui, ettei klassinen musiikki tarjonnut tarpeeksi soitannollista vapautta ja kappaleiden vaikeutuessa harjoitteluun olisi pitänyt käyttää aikaisempaa enemmän aikaa. Suoritin vielä 3/3-kurssitutkinnon, ennen kuin lopetin pianonsoiton lähes kokonaan. Päätöksen jyrkkyys on myöhemmin harmittanut minua, sillä pianonsoittotaidosta olisi nykyään huomattavan paljon hyötyä. Halusin kuitenkin lopettaa ja alkaa soittamaan bassoa. En ollut muistikuvieni mukaan koskaan aikaisemmin edes koskenut bassoon, mutta seitsemännen

luokan jälkeisenä kesänä pyysin vanhempiani ostamaan minulle sähköbasson. Olen usein pohtinut, että miksi halusin basson, vaikkei minulla ollut siitä instrumenttina aikaisempaa kokemusta lainkaan. Ystäväni Jukka Karinen, joka myös soitti ja soittaa edelleen koskettimia, oli soittanut bassoa samoissa kevyen musiikin ryhmissä, joissa kävin. Keskustelimme hänen kanssaan yläasteajan tapahtumista ja paras teoria, jonka keksimme bassonhankintani syyksi oli, että Karinen oli puhunut bassonsoittamisesta niin paljon hyvää. Basso tuntui instrumenttina todella hyvältä. Sen otelauta tuntui hyvin helpolta ja loogiselta verrattuna pianon koskettimistoon. Opiskelin bassonsoittoa itsenäisesti noin vuoden ajan ja muistan, että kehitys tuntui menevän huimaa vauhtia eteenpäin. Soitointoni, joka oli pianon parissa hiipunut, alkoi palata ja soittaminen alkoi tuntua mieluisalta puuhalta, eikä pakolliselta tehtävältä.

4.3 TEINIVUODET JA MUSIIKKI

Aloin soittaa bassoa myös koulussa musiikin tunneilla. Keskustelin näistä ajoista yläasteen musiikinopettajani Susanna Alajuuman kanssa. Hän pyysi minua usein soittamaan bassoa erilaisiin projekteihin, kuten Beatles ja Ultra Bra -projektit. Nämä projektit jatkuivat myös lukioaikana ja tarjosivat soittokokemusta, jonka arvon olen vasta myöhemmin ymmärtänyt. Alajuuma kertoi, että juuri se musiikin ryhmä, jossa itekin olin, oli hyvin miellyttävä ohjattava. Samasta ryhmästä löytyi basisti, rumpali, kitaristi ja kosketinsoittaja, jotka kaikki hallitsivat instrumenttiaan jo kohtalaisesti. Tämä on Iisalmen kokoisen kaupungin yläasteen musiikin ryhmässä harvinainen ilmiö ja mahdollisti erilaisten projektien toteuttamisen. Alajuuma kertoi, että hänen ei tarvinnut juurikaan kädestä pitäen näyttää kuinka soittaa joku asia, vaan riitti, että innosti meitä soittamaan. Opin tänä aikana paljon eri musiikkityyleistä, nuotinluvusta ja yhtyesoitosta. Sain myös ensikosketukseni freelance-muusikon elämään. Alajuuma oli hyvin innostava opettaja ja oli ensimmäisiä opettajia, joka sai minut pohtimaan voisiko musiikista olla muuhunkin kuin vain harrastukseksi, vaikkapa ammatiksi.

Yläasteella aloitin myös aktiivisen musiikinkuuntelun. Ystäväpiirini ja veljeni vaikuttivat vahvasti musiikkimakuni kehittymiseen. Ensimmäisiä yhtyeitä, joita kuuntelin olivat: Metallica, CMX, Megadeth, Rage Against the Machine ja Stratovarius. Innostuin toisin sanoen aluksi melko raskaasta ja melankolisesta musiikista. Tähän saakka olin kuunnellut lähinnä popmusiikkikokoelmia ja joitain 90-luvun alun danceyhtyeitä, enkä kovinkaan aktiivisesti. Ensimmäisiä kappaleita, joista opettelin bassokuvioita olivat Megadethin "Mastermind" ja Rage Against the Machinen "Take the Power Back". Myöhemmin

innostuin progressiivisesta metallista, mikä tarkoitti käytännössä raskasta musiikkia, jonka sävellyksissä esiintyy harvinaisempia tahtilajeja ja rytmisiä kudoksia. Dream Theater oli ehdoton suosikkiyhtyeeni yläasteen ja lukioaikojen vaihteessa. Myöhemmin nuoruusaikanani tämä pelinavaus johti kevyemmän Spock's Beard -yhtyeen kautta progressiivisen rockin historian ja tärkeiden yhtyeiden tutkiskeluun ja tutustuin esimerkiksi yhtyeisiin Yes ja King Crimson.

Yläasteella muodostimme ystävieni kanssa myös ensimmäisen oman yhtyeemme nimeltään Dischord. Sävelsimme kappaleet itse ja tyyliltään ne edustivat heavy-musiikkia. Yhtyeeseen kuuluivat rumpali Aki Riihimäki, kitaristi Jari-Matti Sirkka, kosketinsoittaja Jukka Karinen ja laulaja Marjo Riihimäki. Olimme tunteneet toisemme ala-asteelta lähtien ja Akiin olin tutustunut jo ennen kouluajoja. Kuuntelin ensimmäisen demomme useiden vuosien tauon jälkeen ensimmäistä kertaa (katso liite 1, raita 1). Vaikka soitto on monin paikoin epätarkkaa ja kaikki soittavat koko ajan niin nopeasti ja paljon kuin mahdollista, oli demolla kuitenkin kuultavissa ilahduttavan paljon musiikillisesti perusteltua asiaa etenkin kappaleiden sovituksissa. Innostus musiikkiin on demolla vahvasti läsnä. Tämä oli minulle erittäin tärkeä ryhmä ja varmasti Alajuuman projektien ohella tärkeimpiä sysäyksiä kohti ammattimuusikkoutta.

4.4 NUORUUDEN LOPPU

Lukioon siirtyessäni olin alkanut käymään soittotunneilla Kuopion konservatoriolla. Kävin sitä ennen noin vuoden verran yksityistunneilla paikallisella basistilla nimeltään Vesa Karhunen. Kuopiossa opettajani olivat Pekka Korhonen, Antti Lötjönen, Eveliina Lammentausta ja Pekka Kolehmainen. Näillä tunneilla pääsin opiskelemaan kaikenlaista musiikkia ja innostuin etenkin funk-musiikista. Innostukseni raskaampaan musiikkiin alkoi pikkuhiljaa hiipua ja erosin Dischord-yhtyeestä. Halusin soittaa kevyempää rytmimusiikkia, kuten funkia ja jazzia.

Samoihin aikoihin kävin myös kahdella Nilsiänsä musiikkileirillä, joilla tutustuin uusiin soittajiin. En aikaisemmin tuntenut Iisalmesta oikeastaan muita soittajia kuin bänditoverini. Tutustuin Nurmelan veljeksiin Ossiin, joka oli rumpali ja Eeroon, joka oli laulaja ja kitaristi. He asuivat Mikkelissä ja ensimmäisen musiikkileirin jälkeen menin käymään heidän luonaan. Äänitimme monta kasetillista rockmusiikkia, joka syntyi pääosin improvisoinnin kautta. Tämä tuntui uskomattoman hienolta, koska olin yhteytoiminnassa

soittanut oikeastaan pelkästään läpisävellettyä musiikkia. Teimme lukioaikana vierailuja toistemme luokse aina kun mahdollista.

Lukion jälkeen pääsin Kajaanin sotilassoittokuntaan suorittamaan asepalvelusta.

Soittokunta oli pieni ja sinne otettiin vain vähän varusmiehiä. Siellä ei myöskään ollut paljoa tekemistä sähköbasistille, joten minulle jäi runsaasti aikaa harjoitella. Esiintymisiä oli kuitenkin jonkin verran, joten sain esiintymiskokemusta, jota minulla ei vielä basistina kovin paljoa ollut. En ollut vielä tällöinkään täysin varma tulevasta ammatistani. Minua kiinnostivat lähinnä psykologia ja musiikki. Pätinkin armeijan jälkeen hakea opiskelemaan molempia. Uskon edelleen, etten olisi päässyt Pop & Jazz Konservatoriolle ilman armeija-ajan tarjoamaa harjoitteluvuotta.

Analyyssiosio:

- Merkittävin tapahtuma nuoruusaikanani lienee instrumentin vaihtuminen. Se palautti innostustani, joka oli rakoillut pianonsoittoaikojen loppuvaiheessa, musiikkia kohtaan. Lisäksi se paransi mahdollisuuksiani soittaa yhtyeissä ja projekteissa, sillä Iisalmessa ei tuolloin ollut kovin montaa ikäistäni basistia.
- Aktiivinen musiikinkuuntelu on toinen seikka, mikä on muokannut musiikillista minääni hyvin paljon. Raskas ja melankolinen musiikki toimi siltana klassisen ja rytmimusiikin välillä. Harmoniat ja rytmit ovat esimerkiksi Stratovariuksen musiikissa lähempänä klassisen musiikin kuin rytmimusiikin perinnettä. Myöhemmin seurannut progressiivinen musiikki avasi korviani harvinaisille ja haastaville rytmisille kuvioille ja tahtilajeille. Progeinnostus jatkuu edelleen ja on vaikuttanut muusikkoidentiteettiini ja sävellystyöhöni hyvin vahvasti.
- Soittotunnit Kuopion konservatoriolla ja uudet tuttavuudet Nilsiänsä musiikkileireiltä avasivat näkemystäni ja aloin kuunnella monimuotoisempaa musiikkia. Innostuin ensi kertaa jazz- ja funkmusiikista, mikä oli tärkeä askel kohti rytmimusiikin ammattiopintoja.
- Dischord-yhtyeen toiminta tuntuu jälkepäin hyvin merkittävältä omaa musiikillista historiaani ajatellen, sillä sain siitä ensimmäisen oikean yhtyekokemukseni. Yhteenkuuluvuuden tunne soittotovereiden kesken ja jännitys, joka esiintymisistä koitui olivat uskomattoman hienoja tunteita. Nämä ovat minulle edelleen hyvin tärkeitä ja arvokkaita asioita yhtyesoitossa.

- Soittotunnit Kuopion konservatoriolla, Alajunnan erilaiset projektit, Nilsin musiikkileirit, soittokuviot Nurmelan veljesten kanssa ja Kajaanin sotilassoittokunta vaikuttivat kaikki siihen, että aloin kokea itseni muusikkona. Dischord oli ensimmäinen sysäys tähän suuntaan, mutta vasta saatuaani kokemusta useimmista erilaisista tilanteista ja tapahtumista, muusikkoidentiteettini alkoi syntyä.
- Musiikki kaikissa muodoissaan oli minulle nuoruusaikanani muuta elämää ja henkistä kehitystäni tukeva ja selkeyttävä asia. Vaikka olin lapsuudessani harrastanut paljonkin musiikkia, nuoruudessa siitä alkoi tulla osa identiteettiäni. Se auttoi siis kohdallani vastaamaan kysymykseen, jonka jokainen teini itselleen esittää: "Kuka minä olen?"

5 TOTINEN MUSIIKINOPISEKELU

Varhaisaikuisuus on Eriksonin teorian mukaan vaihe, jolloin ihminen hakee itsenäistymisen ja läheisyyden tasapainoa. Tärkeitä ovat läheiset ihmissuhteet ja parisuhteet. Ihmisen taloudellinen ja sosiaalinen vastuu korostuu. (Vilkko-Riihelä 1999, 255.) Myös musiikin alueella tällöin luodaan usein ensimmäiset jopa koko elämän läpi kestävät suhteet muusikkotovereiden kanssa. Tässä osiossa päällimmäisiä kysymyksiä ovat:

- Millainen muusikkoidentiteettini oli tähän ajanjaksoon siirryttäessä?
- Miten se muuttui tämän jakson aikana?
- Mitkä seikat muutoksiin vaikuttivat?
- Syntyikö tänä aikana musiikillisia yhteistyösuhteita, jotka ovat kestäneet tai joiden uskon kestävän useiden vuosien ajan?

5.1 TUTKIMUSMENETELMIÄ VARHAISAIKUISUUDEN TARKASTELUA VARTEN

Tästä vaiheesta ihmisellä on usein jo hyvin selkeitä muistikuvia ja paljon musiikillista dokumentaatiota. Omat kehitysvaiheet ja sisäiset tuntemukset ovat niin hyvin muistissa, ettei ulkopuolisia tietolähteitä juurikaan tarvita. On kuitenkin hyödyllistä käydä läpi äänitteitä ja nauhoituksia varsinkin varhaisaikuisuuden alkuvaiheesta, sillä muistikuvat saattavat olla värittyneitä. Vaikeudeksi saattaa myös muodostua aivan lähimmän historian tarkastelu, sillä etäisyyttä tapahtumiin ei ole vielä päässyt syntymään, enkä ole vielä ehtinyt prosessoimaan tapahtumia riittävästi. Lisäksi on mahdotonta erottaa hetken innostuksia pidempikestoisista vaikutteista.

5.2 KOHTI AMMATTIA

Tässä osiossa käsittelen omia kokemuksiani varhaisaikuisuuden musiikkielämästä. Jakso alkaa siitä kun aloitin opiskelun Pop & Jazz Konservatoriossa ja päättyy tämän opinnäytetyön kirjoitushetkeen Metropolian pop/jazzmusiikin koulutusohjelmassa.

Vuonna 2003 pääsin opiskelemaan Pop & Jazz Konservatorioon instrumenttinani sähköbasso. Pääsykokeiden jälkeen olin toisella varasijalla ja sain tietää opiskelupaikastani

vasta viikkoa ennen opintojen alkua. En tuntenut Helsingistä ketään, joten muutto tuntui jännittävältä. Koulutovereihin tutustuminen osoittautui kuitenkin helpoksi, sillä ympärillä tuntui olevan hyvin paljon samanhenkisiä ihmisiä. Elämä muuttui tuolloin erittäin paljon, sillä pääsin olemaan tekemisissä musiikin ja monien erilaisten muusikoiden kanssa ensimmäistä kertaa täysipäiväisesti. Lisäksi musiikinkuuntelutottumukseni muuttuivat, sillä tarjolla oli niin paljon erilaista musiikkia. Opinnoissani pääsin keskittymään erilaisten musiikkityylien laajaan kirjoon, joka tuntui Iisalmen rytmimusiikin opiskelun olemattomien mahdollisuuksien jälkeen uskomattomalta. Ensimmäinen vuosi oli koulun ulkopuolisten keikkojen ja esiintymisten osalta hiljainen, mutta toisena opiskeluvuotena töitä alkoi tulla enemmän. Koulun puitteissa pääsin soittamaan päivittäin hyvin erilaisiin projekteihin ja yhtyeisiin. Koulun ulkopuolella aloin tienaamaan elantoani erilaisten bile- ja taustajazzkeikkojen myötä. Siitä alkoi freelance-muusikon urani.

Lukuisten kouluprojektien ja bilebändien ohella perustimme kitaristi/laulaja Jussi Turusen ja rumpali Toni Salaman kanssa rockyhtyeen nimeltä Trembling Old Man. Teimme kaikki sävellyksiä ja sanoituksia yhtyeelle. Tämä oli melko uutta toimintaa minulle. En ollut Dischordin aikoina kovinkaan aktiivinen säveltäjä, enkä ollut kehitellyt kuin yksittäisiä sointukulkuja tai melodianpätkiä aikaisemmin. En osannut vielä kiinnittää kovinkaan paljoa huomiota kappaleiden muotoon ja työskentely tuntui toisinaan hyvin hankalalta. Yhtyeen esiintymiset tuntuivat aina erittäin jännittävilä, mutta aloin todella nauttia keikkojen tuottamista tunnekuuhuista. Trembling Old Man oli myös hieno yhteisö. Vaikka toimintamme ei ollut taloudellisesti kannattavaa, sain siitä palkkioksi hienon kokemuksen yhteytoiminnasta. Bändin toiminta kesti noin kolme vuotta ja se innosti minua hakeutumaan muihinkin omasta musiikistaan vastaaviin bändeihin. (katso liite 1, raita 2.)

Trembling Old Mania seurasi joukko muita omaa musiikkia luovia yhtyeitä. Osa kesti vain vähän aikaa, mutta joukosta nousi tällä hetkelläkin vielä hengissä oleva yhtye. Stringpurée Band perustettiin alunperin taustayhtyeeksi Anttu Koistinen -nimiselle sähkökanteleen soittajalle. Yhtyeeseen kuuluvat lisäksi sähkökanteleen soittaja Senni Eskelinen ja rumpali Niko Votkin. Musiikkityyliltään Stringpurée Band edustaa progressiivista rockia, jossa on kuultavissa vaikutteita kansanmusiikista, jazzista, rockista ja klassisesta musiikista. Senni oli pyytänyt Nikoa lähtemään Antun taustajoukkoihin Porin Jazzin ja Kaustisen folk-festivaalien esiintymisiä varten ja Niko pyysi minua mukaan. Muutamissa ensimmäisissä harjoituksissa soitimme kolmestaan Sennin sävellyksiä. Päätimme jatkaa niiden työstämistä kolmestaan ja soittaa Antun kanssa eri ohjelmistoa. Olimme Nikon kanssa aikaisemmin puhuneet progebändin perustamisesta ja tässä siihen tarjoutui tilaisuus. Minulla ja Sennillä ei ollut tuolloin juurikaan kokemusta progressiivisen musiikin

tekemisestä tai soittamisesta, ja Niko oli mielestäni yhtyeen alkuvaiheessa hyvin vahva hahmo kappaleita sovitettaessa. Sennin sävellykset tuntuivat hyvin erikoisilta, sillä niissä oli vahvoja vaikutteita suomalaisesta kansanmusiikista. Lisäksi Sennin erikoislaatuinen 39-kielinen kantele tarjosi sovituksellisia haasteita. Oli mietittävä tarkoin mistä rekisteristä soittaa, jotta kumpikin instrumentti erottuisi selkeästi. Tämä johti siihen, että oli kehiteltävä myös bassolle uusia rooleja perinteisen komppauksen lisäksi. Innostuin kokeilemaan erilaisia efektipedaaleja ja soittotekniikoita muokatakseni basson ääntä vaikkapa kitaraa tai jotain kosketinsoitinta muistuttavaksi. Vähitellen aloimme myös Nikon kanssa tuoda sävellyksiä harjoituksiin ja pian meillä oli valmiina levyllisen verran materiaalia. Stringpurée Bandin myötä sain ensimmäiset kokemukseni kokeellisen musiikin säveltämisestä (katso liite 1, raita 3 ja 4). Säveltäminen ja työskentely yhtyeen parissa on opettanut minulle suunnattoman paljon yleisistä musiikillisista arvoista ja kuinka ottaa ne huomioon sävellyksissä, sovituksissa ja soittotilanteessa. Opin yhtyetovereiltani myös paljon käytännön asioista, eli kuinka toteuttaa vaikkapa kiertue tai saada levy julkaistuksi. Suomessa tuntemattomien yhtyeiden on usein turvaututtava apurahoihin ja kiertueiden toteuttamisessa auttaa sen lisäksi tarkka suunnittelu ja levynmyynti keikoilla. Tähän päivään mennessä olemme julkaisseet kaksi albumia ja keikkailimme aktiivisesti vaikkakin usein melko kausittaisesti. Tulevaisuus vaikuttaa hyvältä, sillä haluamme koko ajan uudistua ja kehittyä yhtyeenä, eikä meillä ole kiire mihinkään. Stringpurée Band tarjoaa minulle edelleen väylän luoda musiikkia ilman tyylillisiä rajoituksia.

Yhtyetoiminnan ja opiskelun myötä minulle alkoi käydä selväksi, että tulisin ammatikseni toimimaan musiikin parissa. Vuonna 2006 valmistuin Pop & Jazz Konservatoriosta ja pääsin opiskelemaan ammattikorkeakoulu Stadiaan, joka muuttui myöhemmin Metropoliksi. Ryhdyin opiskelemaan pop/jazz-musiikkipedagogiksi, jotta saisin pätevyyden toimia tulevaisuudessa opettajana. Suurimmaksi intohimokseni oli kuitenkin jo tässä vaiheessa muodostunut keikkailu ja säveltäminen. Metropolissa opiskelu muistutti hyvin paljon konservatorion aikoja, mutta esimerkiksi Jakke Leivo tarjosi bassotunneillaan joka kerta uusia haasteita. Tämän lisäksi Leivo tarjosi myös suuren määrän ajatuksia musiikista ja elämästä ylipäätään. Näiden ajatusten vaikutusta on vielä melko hankala arvioida, sillä niihin ei ole vielä muodostunut tarvittavaa välimatkaa. Uskon tosin, että kunhan asiat aivoissani kypsyvät, tulen kokemaan Leivon sanojen vaikutuksesta useita oivalluksia.

Tutustuin vuonna 2008 kitaristiin nimeltä Markus Väisänen. Tapasimme hääkeikalla, jolle rumpaliystäväni Janne Mathlin oli minua pyytänyt. Väisänen oli myös Iisalmesta kotoisin ja henkinen yhteys tuntui löytyvän välittömästi. Keikan jälkeen hän pyysi minua soittamaan

levylleen. Tästä muodostui yhtye nimeltä Taipale, jossa myös Mathlin soittaa. Yhtyeen musiikissa yhdistyvät suomalainen ja amerikkalainen kansanperinne. Työskentely Väisäsen kanssa muistutti hyvin paljon soittotuokioita Nurmelan veljesten kanssa lukioaikoina. Sävellykset olivat melodisia aihioita, jotka jättivät soittajalle paljon tilaa. Tämä tuntui hyvin vapauttavalta, sillä työskentely Stringpurée Bandin kanssa oli edennyt hyvin tarkasti sovitettuun suuntaan. Väisäsen musiikki kuulosti hyvin suomalaiselta ja aloimme säveltää myös yhdessä (katso liite 1, raita 5). Hän poikkeaa kitaristina ja säveltäjänä täysin siitä, mihin olen tottunut musiikkiopintojeni aikana. Hänen musiikillisessa toiminnassaan on jotain hyvin konstailematonta ja aitoa. Musiikin teho ei hänen kohdallaan perustu tekniseen taitoon vaan vahvaan melodiseen ajatteluun, joka luo sävellyksiin ja esityksiin hyvin laajan kosketuspinnan. Taipale-yhtyeen toimintaa leimaa vähäinen yksityiskohtiin keskittyminen ja valtava panostus suurempien muotojen löytämiseen jokaiseen sävellykseen. Työskentely Väisäsen kanssa on siis tarjonnut minulle erilaisen näkökulman ja uuden työskentelytavan musiikin tekemiseen. Yhteistyömme jatkuu edelleen ja Taipale on yksi mieluisimmista yhtyeistäni tällä hetkellä.

Oman musiikin säveltäminen, sovittaminen ja esittäminen on muodostunut minulle rakkaimmaksi osaksi toiminnastani musiikkialalla. Etenkin Stringpurée Band ja Taipale - yhtyeet ovat tällä hetkellä hyvin tärkeä osa elämääni. Suunnitelmana on myös ryhtyä toteuttamaan valmistumiseni jälkeen sävellysoikeusprojektia, joka tähtää omista sävellyksistäni koostuvan levyn julkaisuun. Työ on jo käynnissä ja sävellyksiä värittävät vahvasti vaikutteet kansanmusiikista, rockista, jazzista ja klassisesta musiikista. Lisäksi suunnitelmissani on perehtyä elokuva- ja pelimusiikin säveltämiseen.

Analyysiosio:

- Varhaisaikuisuus on ollut ehdottomasti tärkein osa elämääni muusikkoidentiteettini kehittymisen kannalta. Konservatorion aikana tunne omasta tekemisestä oli hyvin ailahtelevainen. Välillä olin erittäin epäileväinen omasta tekemisestäni, kun taas toisinaan ylettömän itsevarma. Oli myös vaikeaa suhtautua muihin soittajiin, sillä huomasin jatkuvasti vertailevani itseäni heihin. Kuullessani taitavaa musiikkia en osannut arvostaa häntä, vaan koin itseni huonommaksi. Jos pidin toista soittajaa itseäni huonompana, saatoin suhtautua häneen vähättelevästi. Koen, että muusikkoidentiteettini on käynyt tässä vaiheessa läpi saman prosessin minkä identiteettini ihmisenä on kokenut jo nuoruusaikana.

- Kouluprojektien, lisääntyvien keikkojen ja oman musiikin yhtyeiden myötä muusikkoidentiteettini sai kaivattua vahvistusta ja tuntemukseni itsestäni muusikkona alkoivat tasoittua. Stringpurée Bandin myötä aloin ymmärtää millaista musiikkia haluan tehdä ja mikä minua musiikissa eniten puhuttelee. Tämä oli erittäin tärkeä askel muusikkoidentiteetilleni, sillä huomasin pian pystyväni arvostamaan myös muita hyvin erilaisia muusikkoja.
- Stringpurée Band on ollut kokonaisuudessaan minulle erittäin opettavainen kokemus. Sen lisäksi, että se auttoi kehittämään muusikkoidentiteettiäni, opin valtavasti musiikin tekemisestä ja myös käytännön asioista. Opin yhtyetovereiltani kuinka marginaalimusiikkia tekevä yhtye voi toimia Suomessa toisinaan jopa taloudellisesti kannattavasti. Uskon, että tämä on tulevaisuuttani ajatellen erittäin suuri asia.
- Näen selvän yhteyden Stringpurée Bandin, Taipaleen, oman sävellystyöni ja lapsuuteni musiikkikokemusten välillä. Äitini laulamien kansanlaulujen ja kansallisromanttiset klassiset sävellykset kuuluvat selkeästi musiikissa, jonka koen rakkaimmaksi tällä hetkellä. Uskon, että lapsuuteni musiikkikokemukset ovat siis erittäin vahvasti vaikuttaneet nykyisen muusikkoidentiteettini syntymiseen. Nykyään ajattelen säveltäessäni usein tekeväni uutta kansanmusiikkia ja tietyllä tasolla ajattelen (tai ainakin haluaisin ajatella) olevani kansanmuusikko.
- Säveltäminen, opiskelu ammattikorkeakoulussa ja toimintani erityyppisissä yhtyeissä ja projekteissa ovat viime aikoina avartaneet musiikillista näkemystäni hyvin paljon. Tämä ei mielestäni olisi ollut mahdollista, ellei muusikkoidentiteettini olisi päässyt aikaisempien koitosten myötä kehittymään.

6 IHMISIÄ JA OIVALLUKSIA

Oman muusikkoidentiteettiin tarkastelua voi tehdä historiallisen näkökulman lisäksi myös listaamalla ja pohtimalla yksittäisiä hetkiä ja oivalluksia, joita tutkija pitää tärkeinä. Näin ei välttämättä saada yhtä kattavaa kuvaa kaikista menneisyyden musiikillisista vaikutteista, mutta toisaalta tästä näkökulmasta on luontevaa syventyä pohtimaan juuri niitä tärkeimpiä yksittäisiä hetkiä ja viedä pohdintaa pidemmälle kuin historiallisen näkökulman yhteydessä.

”Minulle on tapahtunut monia asioita siten, että yhtäkkiä tajuan erittäin selkeästi ja lopullisesti jotain ratkaisevaa.” Näin toteaa Pekka Pohjola Petri Nevalaisen hänestä kirjoittamassa elämänekerrassa ”Bassokenraali” (Nevalainen 2003, 20). Omat kokemukseni kehityksistäni muusikkona ovat hyvin samansuuntaisia. Muusikkoidentiteettini syntyä ovat ohjanneet hyvin ratkaisevasti yksittäiset oivallukset, jotka johtavat siihen, että yhtäkkiä ymmärrän itsestäni tai musiikista jotain hyvin olennaista. Oivallusteni luonteeseen on kuulunut myös se, että ne ovat enemmänkin olleet kehitykseni ohjaavia, eivätkä niinkään konkreettista tietoa. Näin niillä on ollut mahdollisuus vaikuttaa pitkällä aikavälillä ja jatkuvasti tiedonkäsittelyprosessiini. Nämä oivallukset ovat johtuneet usein ulkopuolisista vaikutteista, eli tarkemmin sanottuna ihmisistä. Historian tutkimuksesta saadun tiedon seassa oli paljon sellaista, mitä en ollut tiedostanut tai tullut ajatelleeksi koskaan aiemmin. Oivallukset ovat olleet hetkiä, jotka ovat jääneet erittäin vahvasti mieleeni ja tulen todennäköisesti tiedostamaan ja muistamaan ne koko loppuelämäni.

Monet oivalluksistani liittyvät muusikkoidentiteettini selkeytymiseen ja ”oman äänen” löytymiseen. Muusikkoidentiteetti on toki asia, joka on jatkuvassa muutoksessa ja uudet kokemukset muokkaavat sitä koko ajan, mutta olen pyrkinyt erittelemään suurimpia yksittäisiä ymmärryksen hetkiä, jolloin olen oppinut tai tiedostanut jotain olennaista ja uutta siitä miten muusikkona voi kehittyä.

Tässä kappaleessa päällimmäiset kysymykset, joita olen pohtinut, ovat:

- Onko muusikkoidentiteettini kehityksessä ollut tärkeitä yksittäisiä hetkiä, jolloin olen ymmärtänyt hyvin selkeästi jotain olennaista musiikista, itsestäni tai siitä kuinka kehittyä muusikkona?
- Millainen vaikutus niillä on ollut minuun muusikkona?

- Mikä on laukaissut oivallukseni? Oliko se toinen ihminen? Vaikuttiko hän käytöksellään vai puheellaan vai jotenkin muuten?

6.1 OMAN POLUN KULKEMINEN

Ensimmäinen suuri yksittäinen oivallus, jonka muistan tapahtui minulle käydessäni soittotunneilla Kuopion konservatoriolla. Keväällä vuonna 2000 opettajanani toimi Antti Lötjönen. Hän oli opettajani vain puolen vuoden ajan, mutta koen tuona aikana oppineeni paljon ja varsinkin innostuneeni entistä enemmän soittamisesta ja erilaisista musiikkityyleistä. Lötjönen korosti opetuksessaan kuinka jokaista eri musiikkityyliä kuuluisi tulkita ja millaista tunnetta soitosta silloin tulisi välittyä. Tämä innosti minua löytämään taas kipinän, jonka olin osittain kadottanut pianotunneilla käydessäni. Kevään viimeisellä bassotunnilla Lötjönen antoi minulle neuvon, jonka muistan edelleen. Hän kehotti minua luottamaan omiin korviini ja sanoi, ettei mitään auktoriteettia kannattaisi asettaa oman musiikillisen käsityksen edelle. Olin epäilemättä jo jossakin määrin alkanut käyttämään omaa harkintaani myös musiikin parissa, mutta tämä neuvo sai minut tiedostamaan vahvasti sen, että uralleni ja kehitykselleni muusikkona on välttämätöntä arvioida jatkuvasti tarjolla olevaa musiikillista tietoa. Olennaista tässä oivalluksessa on nimenomaan se, miten se vaikutti kykyyni ottaa vastaan ja arvioida musiikillista tietoa.

6.2 AVOIN MIELI

Kun ryhdyimme työskentelemään Stringpurée Band -yhtyeenä yhdessä Senni Eskelisen ja Niko Votkinin kanssa, ajauduin täysin uudenlaisen musiikillisen ympäristön vaikutuspiiriin. Eskelinen opiskeli ja opiskelee edelleen Sibelius-Akatemian kansanmusiikkiosastolla ja tutustuin hänen kautta suomalaiseseen kansanmusiikkiin ja kansanmuusikoihin. Totesin, että tuosta joukosta löytyi uskomattoman taitavia ja ennakkoluulottomia soittajia. Ennen kaikkea minulle välittyi kuva muusikoista, jotka pystyivät eläytymään voimakkaasti mihin tahansa soittamaansa musiikkiin. Omista pop/jazz-musiikin opinnoistani tuttu tyyllilajipainotteisuus tuntui puuttuvan täysin.

Tähän ajanjaksoon ei liity yhtä selkeää sysäystä, joka olisi johtanut ajattelumallini muuttumiseen, vaan paremminkin koko uudenlaisen ympäristön vaikutuksesta aloin arvottaa ja ajatella musiikkia eri tavalla. Aikaisemmin olin saattanut suhtautua hyvin ennakkoluuloisesti jotakin tiettyä tyyllilajia edustaviin kappaleisiin vain sen takia, että ne

edustivat juuri kyseistä tyylilajia. Aloin ymmärtää, ettei musiikkia voinut arvottaa sillä perusteella, että se jaotettiin tiettyyn tyylilajiin kuuluvaksi, vaan jokainen sävellys ansaitsi tulla kuunnelluksi ilman ennakkoluuloja. Oivallukseni oli, että ennakkoluuloista ei ole muuhun kuin hidastamaan kehitystäni muusikkona. En väitä, että pitäisin edelleenkaan kaikesta musiikista, mutta pyrin antamaan kaikelle mahdollisuuden.

6.3 TASAPAINON TAVOITTELUA

Opiskellessani Pop & Jazz Konservatoriolla vuosina 2003-2006 kasvukipuja kokevan muusikkoidentiteettini lisäksi kävin taistelua myös yksityiselämän puolella.

Henkilökohtaisista ongelmista aiheutunut stressi vaikutti niin, että tunsin lisääntyntä painetta menestyä ja kehittyä musiikin alueella. Koska omaa kehitystään ei kuitenkaan voi määrittellä täysin itse, koin epäonnistumisen tunteita kun asiat eivät edenneet haluumallani tavalla.

Bassonsoiton opettajana minulla oli tuohon aikaan Iiro Kautto. Muistan olleeni eräällä soittotunnilla erityisen turhautunut, koska kehitykseni soittajana oli mielestäni aivan liian hidasta. Kautto muistutti minua siitä, ettei musiikki ole koko elämä vaan vain osa sitä. Pohdittuani opettajani sanoja, oivalsin, ettei elämää voi täyttää pelkällä musiikilla. Vaikka tämä nyt tuntuu itsestään selvältä asialta, tuolloin en ollut osannut ajatella niin. Ymmärsin, että pystyäkseen kehittymään ja toimimaan muusikkona, minun oli hyväksyttävä oma rajallisuuteni ja asetettava elämänlaatuni musiikin edelle. Tämä oivallus vaikutti yleiseen elämänhallintaan sekä suhtautumiseeni musiikkiin ja itseeni muusikkona hyvin tervehdyttävällä tavalla.

Aloin ymmärtää, että kehitykseni muusikkona etenee kunhan teen asian eteen töitä, mutta myös sen, että kehitys vaatii aikaa. Tajusin myös sen, että jos etsin elämälleni muutakin sisältöä kuin musiikin, minun olisi myös helpompaa ja mielekkäämpää kehittää itseäni muusikkona. Myöhemmin olen havainnut, että etenkin sävellystyölleni tärkeimmät virikkeet löytyvät musiikin ulkopuolella tapahtuvista asioista. Olen myös huomannut oman kehitykseni kulkevan sykleittäin ainakin omasta näkökulmastani. Välillä tuntuu, ettei mitään tapahdu vaikka tekee töitä hurjan paljon ja välillä taas kehitys ottaa suuria harppauksia eteenpäin.

6.4 VIRTAA LAVALTA

Vuosien varrella minulle on karttunut esiintymiskokemusta monenlaisista yhtyeistä. Omaa musiikkia luovien yhtyeiden lisäksi olen toiminut paljon freelance-muusikkona ja päässyt soittamaan hyvin erilaisten muusikkojen kanssa. Näistä kokemuksista on syntynyt useita pienempiä oivalluksia, jotka johtavat edelleen kohti musiikin syvempää ymmärtämistä.

Trembling Old Man -yhtyeen esiintymiset olivat mullistava kokemus minulle. Tätä ennen olin esiintynyt basistina lähinnä erinäisissä firmojen tilaisuuksissa ja häissä soittaen suosittuja pop-kappaleita. Iisalmen ajoilta minulle ei ollut kertynyt mittavaa esiintymiskokemusta basistina. Nämä "cover"-keikat olivat erittäin hauskoja ja mukavia kokemuksia, mutta vasta Trembling Old Manin aloitettua toimintansa tunsin, että esiintymisillä oli merkitystä ja muutakin kuin taloudellista arvoa. Tunsin, että minulla ja koko yhtyeellä oli kuulijalle jotain kerrottavaa ja annettavaa. Nämä kokemukset ovat vaikuttaneet vahvasti siihen, että uuden musiikin luomisesta ja soittamisesta on tullut suurin intohimoni musiikin alalla.

Toinen esiintymisestä syntynyt oivallus, joka on kehittynyt pidemmällä aikavälillä liittyy toimintaani freelance-muusikkona. Trembling Old Manin aikana syntynyt kokemus esiintymisen erilaisista arvoista sai minut pohtimaan myös esiintymistä muissa kokoonpanoissa. Tähän saakka olin suhtautunut joihinkin freelancer-töihin melkoisen välinpitämättömästi. Koettuani oman musiikin esittämisen tuottamaa jännitystä ja hyvän olon tunteita, aloin miettiä, miksi en kokenut kaikkia esiintymisiä samalla tavalla. Osittain syy liittyy tietysti siihen, että musiikin, jota on ollut säveltämässä, kokee hyvin henkilökohtaisella tasolla. Huomasin kuitenkin olevani monien freelance-töiden osalta tietynlaisessa oravanpyörässä. Minua ei kiinnostanut harjoitella tarpeeksi kyseisiä keikkoja varten, mistä seurasi, etten pystynyt nauttimaan keikoista, sillä en osannut kappaleita tarpeeksi hyvin. Oivallettuani asian oli onneksi helppoa hypätä pois tästä oravanpyörästä. Aloin harjoittelemaan enemmän kaikenlaisia keikkoja varten ja päätin tulevaisuudessa pyrkiä siihen, että osaan kaikki keikoilla soitettavat kappaleet todella hyvin. Samalla ymmärrykseni basistin roolista yhtyeessä parani. Huomasin pystyväni tukemaan yhtyettä todella helposti ja ilmaisemaan soitollani mihin suuntaan kappaleet ovat menossa. Oivalsin, että basistin rooli liittyy hyvin paljolti pitkien ja suurien musiikillisten liikkeiden ymmärtämiseen. Basistin täytyy tuntea koko sävellys ja miten se etenee. Tämän jälkeen on helppoa johdattaa kansasoittajia musiikillisesti ja rakenteellisesti oikeaan suuntaan. Korjattuani omaa asennettani freelancer-töihin, myös keikat alkoivat muuttua paljon nautinnollisemmiksi.

6.5 RIITTÄMÄTTÖMYYDESTÄ INSPIRAATIOON

Esittelin edellisessä kappaleessa vain tärkeimpiä kohdalleni tulleita oivalluksia. Nämä ovat olleet hyvin olennaisia hetkiä elämässäni, sillä ne ovat laittaneet liikkeelle suurempia ajatusketjuja, mistä on usein seurannut omien ajattelumallien laaja uudistuminen. Kaikkia oivalluksia on mahdotonta lähteä listaamaan sillä niitä syntyy onneksi jatkuvasti ja hyvin vaihtelevissa mittakaavoissa. Uskon ja toivon myös, että suurimmat oivallukset ovat vielä edessä.

Viittasin harjoittelun ja kehityksen yhteydessä (kappale 3.3) sykleittäin etenemiseen. Tämä tuntuu pätevästä myös oivalluksiin yleisesti. Toisinaan menee pitkiä kausia, jolloin ajatuksenjuoksu vaikuttaa olevan täysin urautunutta ja jopa pysähtynyttä, mutta yhtäkkisen oivalluksen voimasta koko ajattelu saattaa lähteä täysin uusille urille pitkäksikin aikaa. Tätä luovaa kautta seuraa taas yleensä hiljaisempi kausi ja sama toistuu yhä uudelleen. Vaikka oivalluksia voi syntyä ihan millaisessa mielentilassa vain, olen huomannut, että usein epätoivoisen kitkaisat jaksot purkautuvat oivallukseen, joka poistaa sitä edeltäneen masentavan tunteen. Uskon, että tämä liittyy aivojen ja mielen tarpeeseen alitajuisesti käsitellä tietoa ja näin valmistaa tietoista mielen osaa tulevaan oivallukseen.

Tähänastiset suurimmat oivalluksen hetkeni ovat johtaneet käytännössä siihen, että kykenen hyväksymään itseni niin epätäydellisenä kuin jokainen muusikko on. Pystyn keskittymään tuskailun ja epäilyn sijaan asioiden tekemiseen. Olen ymmärtänyt, että on merkityksetöntä koettaa arvioida olenko parempi muusikko kuin joku muu. Sen sijaan merkityksellistä on, että pystyy seisomaan oman tekemisensä takana ja arvostamaan muita muusikoita. Kun muusikkoidentiteettini oli vielä hyvin alkuvaiheessa, koetin aina asettaa itseäni keikoilla kuulemieni basistien saappaisiin. Jos kuvittelin suoriutuvani tehtävästä häntä paremmin, saatoin puhua näkemästäni keikasta hyvin ylimieliseen sävyyn. Jos taas toinen basisti soitti mielestäni itseäni paremmin, tunsin itseni täysin kelvottomaksi muusikoksi. Hyväksytyäni sen asian, että on turha kilpailla muiden kuin itsensä kanssa, olen kyennyt aidosti nauttimaan loistavista basisteista ja muista muusikoista, joiden esiintymisiä olen nähnyt. Tämä taas on johtanut inspiraatioon. Kun ei käytä energiaansa itsensä muihin vertailemiseen, on mahdollista kokea musiikkia paljon voimakkaammin ja kiinnittää huomio todella tärkeisiin asioihin.

7 YHTEENVETOA

Koko opinnäytetyöprosessin ajan pohdin, että millaista arvoa näin vahvasti omien kokemusten tutkimiseen keskittyvällä työllä on. Olin usein jopa hieman epävarma onko työ kannattavaa ja tarjoaako työ yhtään mitään lukijalle tai itselleni. Vasta työn loppuvaiheessa ymmärsin tekemäni työn arvon. Itselleni työ tarjosi erittäin mieluisten muisteluhetkien lisäksi näkemystä omaan kehitykseeni muusikkona. Oli jännittävää huomata, että oman musiikillisen historian tapahtumat selittävät hyvin pitkälti sen millainen muusikko ja musiikintekijä minusta on tullut.

Myös opinnäytetyöni muoto ja asiakokonaisuuksien jaottelu arvelutti minua hieman, mutta tehdessäni työtä muoto alkoi tuntua johdonmukaiselta. Tutkimuksen kolme eri näkökulmaa, eli sukuhistoriallinen, oman musiikillisen taustan ja yksittäisten oivallusten näkökulmat, puolsivat mielestäni paikkaansa. Sukuhistorian ja oman musiikillisen taustan tutkimisella sain selkeytettyä kuvaani siitä, millaisista lähtökohdista muusikkoidentiteettini on lähtenyt kehittymään ja millaiset vaikutteet ovat minäkin aikakautena sitä muokanneet. Yksittäisten oivallusten tutkimus oli mielestäni perusteltua, sillä näin pystyin käsittelemään tarkemmin suurimpia vaikutteita, jotka ovat muokanneet musiikillista ajatusmaailmaani. Siinä missä historian tutkimus tarjosi minulle faktoja menneisyydestäni ja yleistä karkeaa linjaa muusikkoidentiteettini kehityksestä, oivallusten tarkastelu mahdollisti ajatusprosessini suurimpien muutoksien tarkastelun.

7.1 HISTORIAN PYÖRTEISSÄ

Musiikillisen taustani tutkimus oli hyvin mielekäs prosessi. Etenkin keskustelutuokiot äitini sekä vanhojen opettajien ja soittokavereideni kanssa toivat mieleen mukavia muistoja. Aloin ymmärtää vanhojen opettajieni vaikutuksen omaan musiikilliseen kehitykseeni ja oli hyvin miellyttävää, että pystyin nyt ilmaisemaan heille arvostukseni, mitä en välttämättä ole nuoruusvuosinani osannut tehdä. Vanhojen soittokavereiden kanssa oli miellyttävää muistella yläasteaikojen musiikkitoimintaa. Keskusteluista äitini kanssa päällimmäiseksi jäi mieleen hänen minulle ja veljelleni laulamansa kansanlaulut sekä muutamat kansallisromanttiset sävellykset, joita olen lapsena kuunnellut.

Tärkein asia, mitä sain musiikillisen historiani tutkimisesta, oli musiikillisten vaikutteiden seurausten selkeytyminen. Äitini laulamilla kansanlauluilla on epäilemättä ollut suuri merkitys siihen, millainen sävelkieli minulle on musiikintekijänä muodostunut ja millaisiin yhtyeisiin olen päätenyt soittamaan. Pianotaustani on taas hyvin todennäköisesti

vaikuttanut siihen, että mietin bassolinjojeni melodisia liikkeitä enemmän kuin niiden rytmikkaa. Huomasin myös että olen lapsuuteni ja nuoruuteni aikana saanut enemmän vaikutteita rytmimusiikista kuin luulin aikaisemmin. Musiikkiluokan, Alajuuman musiikin tuntien ja projektien sekä musiikkiopiston kevyen musiikin ryhmien vaikutusta en ollut aiemmin ymmärtänyt, sillä aikanaan näissä yhteyksissä soitetut kappaleet tuntuivat vain paikoitellen tylsiltä koulubiiseiltä. Opinnäytetyötä tehdessäni tajusin kuitenkin, että olen silloin saanut jo ensimmäiset annokseni rytmimusiikin yleisivistystä. Oman musiikin yhtyeet ovat myös vaikuttaneet huomattavalla tavalla muusikkoidentiteettiini, sillä niiden kautta olen ymmärtänyt mitä haluan musiikin parissa tehdä.

7.2 OIVALLUSTEN JÄLJET

Yksittäisten oivallusten listaaminen ja pohdiskelu osoittautui vaikeammaksi tehtäväksi kuin mitä aluksi luulin. Etenkin viime vuosien ajalta tuntui mahdottomalta listata ainutlaatuisia hetkiä, sillä tapahtumiin ei ole vielä saanut ajan tuomaa näkemystä. Toisaalta ajatus siitä, että lähimenneisyyden tapahtumista tulee ajan myötä nousemaan uusia oivalluksia, tuntuu erittäin miellyttävältä. Lisäksi olen varma, että oivalluksen hetkiä on mahtunut musiikilliseen historiaani paljon suurempi määrä kuin mitä muistan, sillä osa kokemistani oivalluksista on epäilemättä jo sulautunut erottamattomaksi osaksi musiikillista ajatteluaani.

Tärkein asia, jonka ymmärsin oivallusten hetkien pohdiskelun myötä, oli se että oivallukset ovat vaikuttaneet erityisesti musiikilliseen ajatteluprosessiini. Ne ovat siis mahdollistaneet musiikillisen tiedon laajemman käsittelyn. Toinen olennainen huomio, jonka tein oli, että itse oivallus saattaa tapahtua pitkänkin ajan päästä siihen johtaneesta ärsykkeestä. Esimerkiksi jos ärsyke on ollut opettajani viisaat sanat, on saattanut kestää pitkäkin aika, jolloin mieleni on käsitellyt asiaa ja oivallus on syntynyt vasta ajatusprosessin jälkeen.

Oivallukset ovat vaikuttaneet muusikkoidentiteettiini niin, että minun on helpompi hyväksyä itseni ja muut muusikot. Osaan arvostaa muita muusikoita ja pyrin suhtautumaan avoimesti uusiin musiikillisiin haasteisiin ja minulle tuntemattomiin musiikkityyleihin. Oivallukset ovat myös minulle yksi suurimmista inspiraation lähteistä, sillä innostun niistä valtavasti ja oivallusta seuraa usein hyvin aktiivinen harjoittelu- tai sävellyskausi. Toivon, että suurimmat oivallukset ovat vielä edessä päin.

7.3 MINÄ MUSIIKINTEKIJÄNÄ

Eriksonin teorian mukaan minulla on psyykkisen kehitykseni kannalta edessäni enää kaksi kriisiä: aikuisiän luovuuden tai lamaantumisen kriisi ja vanhuuden eheyden tai epätoivon kriisi (Vilkkö-Riihelä 1999, 255-256). Musiikillista historiaani tarkastellessani tuntui, että muusikkoidentiteettini kulki pitkään erillään muusta minästä. Siirtyessäni psyykkisen kehityksen kannalta käsittelemään varhaisaikuisuuden kriisejä, muusikkoidentiteettini paini vielä nuoruusajan vaikeuksien kanssa. Vuosien varrella siitä on kuitenkin tullut erottamaton osa muuta identiteettiäni. Uskon että muusikkoidentiteettini toimii suuressa roolissa ratkoessani aikuisuuden ja vanhuuden kriisejä.

Minusta on kehittynyt muusikko, joka pitää säveltämisestä ja toiminnasta erilaisissa musiikillisissa ympäristöissä. Opinnäytetyöni auttoi minua selventämään itselleni tähän johtanutta kehitystä. Totesin myös sen, että olen etenkin säveltäjänä vielä hyvin kokematon. Toisaalta tämä vain lisäsi innostustani säveltämisestä kohtaan, sillä tiedän, että sen parissa minulla on vielä paljon uutta koettavaa ja opittavaa. Itsetutkiskelun myötä tuntuu helpolta jatkaa eteenpäin, sillä nyt minulla on parempi käsitys siitä mitä jo osaan ja mitä kaikkea on vielä edessä. Koko prosessi oli hyvin antoisa ja toivonkin, että lukija löytää työstäni innostusta ryhtyä pohdiskelemaan omaa muusikkoidentiteettiään ja musiikillista taustaansa.

LÄHTEET

Nevalainen Petri 2003. Bassokenraali. Pekka Pohjolan elämäkerta. Helsinki: Kustannus OY

Pulli Kristiina, Karma Kai, Norio Reijo 2008. Genome wide linkage scan for loci of musical aptitude in Finnish families: Evidence for a major locus at 4q22. group.bmj.com

Vilkko-Riihelä Anneli 1999. Psyhyke, psykologian käsikirja. Porvoo: WS Bookwell Oy

LIITTEET

Liite 1. Äänityksiä -CD-levy.

1. Dischord: Soldiers (Dischord) 2000
2. Trembling Old Man: Drink for Solitude (Trembling Old Man) 2006
3. Stringpurée Band: Riivattu Mies (Ylitalo) 2008
4. Stringpurée Band: Aino (Ylitalo) 2010
5. Taipale: Pikkulintu (Väisänen, Ylitalo) 2009